

בית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת

בא"ש 12518-02-25 זועבי נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 083417/2025

לפני כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין

אשרף זועבי

מבקש

נגד

מדינת ישראל

משיבה

החלטה

1. לפני בקשה לביטול הודעת איסור שימוש מנהלי למשך 30 יום ברכב מ.ר. 50238902 בו בוצעה לכאורה עבירת נהיגה בזמן פסילה בידי המבקש, עבירה מיום 20.02.25, שלטענת המבקש ברכב של חברת השכרה.
2. **ב"כ המבקש** עתר לביטול איסור השימוש. הוא טען כי המבקש שכר את הרכב מחברת "טהא החכרת רכב" לתקופה של 8 ימים וזאת החל מיום 18.02.25 ועד ליום 25.02.25. הרכב משמש את המבקש כרכב חלופי הואיל ורכבו בתיקון במוסך. החלטת הקצין מנוגדת לסעי' 7(ב) לנוהל משטרת "השבתה מנהלית של רכב ע"י קצין משטרה", כאשר משך תקופת ההשכרה אינה עולה על 15 יום. ומכאן אין בסיס חוקי להשבתת הרכב. ב"כ המבקש צירף לבקשה, בין היתר, טופס השימוע, חוזה השכרת רכב מיום 18.02.25 בין "טהא החכרת רכב" לבין זועבי אשרף, כאשר תקופת ההשכרה היא בין הימים 18.02.25 לבין 25.02.25, וכן נוהל משטרת "השבתה מנהלית של רכב ע"י קצין משטרה" מספר 02.231.23.
3. **במעמד הדיון, ב"כ המבקש** חזר על הבקשה, הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לצורך הבקשה. בניגוד לטענת ב"כ המשיבה הרכב כן הופקד, שכן הרכב נלקח בידי המשטרה עוד מהשטח ונקבע בהחלטה שיופקד בכפר ברוד. בהמשך, הוא טען כי אין מקום לבחון הטענות סביב המערכת החוזית והקניינית שבין הבעלים הרשום לחברת ההשכרה והמבקש.
- מנגד, ב"כ המשיבה** עתר למחוק את הבקשה בשל אי הפקדת הרכב. הפנה לסעי' 5 לטופס השימוע. הרכב רשום על שם אדם פרטי. בנסיבות, אין אפשרות להסתמך על ההסכם גרידא. בנוסף, מי שיטען כי ההחלטה בטלה היא חברת ההשכרה הנטענת ולא המבקש שהוא בעצמו נהג בזמן פסילה.

בית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת

בא"ש 12518-02-25 זועבי נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני : 083417/2025

4. תיק החקירה הוגש לעיוני.

5. בהמשך, ב"כ המבקש הגיש הודעה בכתב לפיה השוטר בתחנה אישר לב"כ המבקש כי הרכב נשלח למגרש אחסנה עוד באותו יום וכי יש להצר על כך שהמשיבה טוענת טענות עובדתיות שגויות.

דיון והכרעה

ראיות לכאורה

6. כאמור, שאלת קיומן של ראיות לכאורה שהנאשם נהג בזמן פסילה אינה שנויה במחלוקת. ומעיון בתיק החקירה, אכן עולה כי קיימת תשתית ראייתית כמתחייב. אציין, בהקשר לטענות סביב השכרת הרכב, כי עוד בשטח המבקש מסר לשוטר כי הרכב אינו שלו אלא של רכב השכרה. וכן, בחקירתו תחת אזהרה, המבקש מסר כי הוא מחזיק ברכב כרכב חלופי שקיבל בעקבות תאונה שאשתו עברה ברכב שלה, כאשר הרכב הוא של מוסך פחות וצבע מנצרת מטעם חברת השכרה.

העילות לביטול הודעת איסור שימוש ברכב

7. סעי' 57ב(ב) לפקודה, מונה את החלופות, אשר על פיהן יבטל בית המשפט את הודעת איסור השימוש : (1) כאשר הרכב נלקח מבעליו בלא ידיעתו ובלא הסכמתו או (2) כאשר הנהג ברכב פעל בניגוד להוראת בעל הרכב והלה עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה.

לעניין החריג בסעי' 57ב(ב) לפקודה, נקבע בבפ"מ 6063-08-08 (חיפה) **וליד גרייב בע"מ נ' מ"י** (פורסם בנבו) (31.08.08) :

" המחוקק היה ער למצב בו רכב יישלל מצד ג' אשר אינו מעורב לכאורה בביצועה של העבירה על כל המשמעות הכלכלית ואי הנחת הנודעת לכך עבור אותו צד ג'. התכלית העומדת ביסוד הוראות אלה היא המלחמה בנגע תאונות הדרכים. המחוקק ביקש לקבוע חובת זהירות מוגברת בה נוטל חלק כלל הציבור, דהיינו, על כל בעלים של רכב לדעת כי בעת שהוא מוסר את מפתחות הרכב לאחר, צפוי סיכון של שלילת הרכב למקרה בו תתבצע עבירה ברכב. לכן, בשים לב לחובת זהירות מוגברת זו קבע המחוקק נטל כבד על בעל הרכב להראות כי עשה ככל שביכולתו למנוע את דבר ביצוע העבירה כתנאי לסיוג האחריות של בעל הרכב כאמור בסעיף 57 ב (ב) לפקודת התעבורה כאמור לעיל. "ככל שביכולתו" קבע המחוקק סתם ולא פירש ועל בתי המשפט לצקת תוכן של ממש למשמעות דיבור זה."

בית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת

בא"ש 12518-02-25 זועבי נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 083417/2025

בהקשר סעיף 57ב(2) לפקודה אפנה לרע"פ [1286/11](#) יעקב אמברס נ' מדינת ישראל שם
נקבע:

"נדמה כי דרישה מבעל רכב לעשות ככל שביכולתו על מנת למנוע את ביצוע עבירת
הנהיגה בשכרות היא דרישה ראויה ובעלת חשיבות. זהו צורך השעה. כאשר אדם
נוהג ברכב כשהוא שיכור, כלי הרכב משמש כנשק מסוכן. מי שנותן לאחר לנהוג
ביודעו שהוא עלול לשתות משקה אלכוהולי, עליו לעשות כל שביכולתו כדי למנוע
את העבירה ובכך להפחית את הסכנה הנשקפת לציבור. אין זה מובן מאליו שאב
חייב באופן אוטומטי להתרצות לבקשת בנו ולתת לו את מפתחות מכוניתו. לבקשת
הבן להשתמש במכוניתו של אביו יש 'תג מחיר' חינוכי ומשפטי. גם סירוב הוא
אופציה; גם הסכמה. אבל ההסכמה צריכה להיות מותנית בתנאים על מנת
להפחית את המסוכנות."

בנוסף, גם כאשר לא הוכחו העילות שפורטו לעיל, קיימת הגנה שלישית בסעי' 57ב(ג)
לפקודה שאתייחס אליה בדיון להלן.

דיון

8. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, בבקשה על מצורפיה, ושמעתי בקשב רב את טיעוני
הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל ולו באופן חלקי.

9. באשר לטענת המבקשת כי הרכב לא הופקד בפועל, החלטתי לדחות את הטענה. מעיון
בתיק החקירה עולה כי הרכב נמצא בתחנה והועבר להמשך טיפול השוטר אלכס מ. מ.
רמ"ת. ומעיון בהודעת איסור שימוש ברכב הולה כי הנהג ביקש להפקיד את הרכב במגרש
כפר ברוך והוחלט על הפקדה כאמור, כאשר הרכב בידי המשטרה.

10. עיקר טענת המבקש כי אין סמכות לאיסור שימוש שכן קיים חוזה השכרה לתקופה של
8 ימים, ההחלטה מנוגדת לנוהל המשטרה ומכאן ההחלטה בטלה מעיקרה.

11. כידוע מוסמך בית המשפט מכוח הוראת סעי' 57ב(ג) לפקודה לבטל את איסור השימוש ברכב
או לקצר את התקופה שבה נאסר השימוש ברכב "אם התקיימו נסיבות אחרות מאלה
האמורות בסעיף קטן (ב), המצדיקות זאת. ולעניין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון,
בין השאר, את הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב".

12. קרי, המחוקק סבר כי כאשר מתקיימת זיקה המאפשרת פיקוח אפקטיבי (כמו בין קרובי
משפחה, או כמו ביחסי עובד-מעסיק) הרי שהחובה המוטלת על בעל הרכב לפקח על העושה

בית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת

בא"ש 12518-02-25 זועבי נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני : 083417/2025

שימוש ברכב, היא חובה מוגברת ולא בנקל יורה בית המשפט על השבת הרכב לבעליו כאשר מתקיימת זיקה כזו (ר' לעיל החלטת בית המשפט העליון בעניין אמברס). אולם, כאשר אנו עוסקים במשכיר מול שוכר, חברה המשכירה רכב ללקוח מזדמן- במקרה שבפני מי ששכר את הרכב כרכב חלופי למשך 8 ימים עד תיקון רכב אשתו, ספק רב ידוע האם מדובר בזיקה בין צדדים המקיימת יכולת פיקוח אפקטיבית.

ועוד, משטרת ישראל קבעה בנוהל 02.231.23 (תחולה מיום 22.09.23) בסעיף 7 ב. לנוהל כי "אין להשבית רכב השייך לחברת השכרה ומשמש את שוכר הרכב אם משך תקופת ההשכרה אינה עולה על 15 יום". כלומר גם המשטרה עצמה הסכימה כי מערך יכולת הפיקוח כאשר המדובר ביחסי משכיר- שוכר אינו אפקטיבי ואינו מצדיק בנסיבות מסוימות את הסנקציה המנהלית.

13. במקרה שלפניי, הקצין הפוסל עת קבלת החלטתו בדבר איסור שימוש ברכב למשך 30 יום שקל שיקולים ענייניים "מסוכנות העבירה, נהיגה בזמן פסילה בימ"ש בנוכחות, מעצר על תנאי", לאחר שנתן למבקש הזדמנות להשמיע את דבריו "הרכב שייך למוסך זה רכב חלופי, קיבלתי אותו למספר ימים לאחר שאשתי עשתה תאונה. אין לנו רכב אחר, צריך להחזיר למוסך".

קרי באותו מעמד לא הוצג לקצין חוזה ההשכרה ולא אורח תקופת ההשכרה.

מעיון בחוזה שהוצג לעיוני כי המדובר בחוזה השכרת רכב מיום 18.02.25, חוזה מס' 8813, בין "טהא החכרת רכב" לבין זועבי אשרף, כאשר תקופת ההשכרה היא בין הימים 18.02.25 לבין 25.02.25, החתום בידי המבקש ונציג צד א.

מכאן, לטעמי מתקיימות "נסיבות אחרות" להתערבות בהחלטה.

המשיבה טענה בין היתר כי הרכב רשום על שם אדם פרטי ולא החברה הנטענת, אם כי עיון מאישור של הבעלים והשותפים של משטרת ישראל כי הבעלים נושא אותה ת.ז. של מספר העסק מורשה של החברה.

14. בטרם סיום אוסיף ואעיר כי לא מצאתי מקום בנסיבות המקרה שלפניי לקבוע כי החלטת הקצין בטלה "VOID", שכן הנר לרגליו של בית המשפט הוא החוק ואין הנוהל המשטירי מחייב. יחד עם זאת, בנסיבות המקרה מצאתי כן לאור הנוהל המשטירי וקביעותיי לעיל יש לקצר את תקופת איסור השימוש.

בית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת

בא"ש 12518-02-25 זועבי נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני : 083417/2025

סוף דבר

15. מכאן, הנני סבורה כי נפל פגם בהחלטת הקצין ומכח סעי' 57ב(ג) החלטתי להפעיל את סמכותי ולהורות על קיצור תקופת איסור השימוש, כך שבאיוון הנכון יש להעמיד את משך ההשבתה המנהלית למשך 12 יום מיום 20.02.25.

מובהר בזאת כי איסור השימוש ברכב מ.ר. 50238902 מסתיים ביום 03.03.25 שעה 08:00.

עם תום התקופה והצגת החלטה זו למשטרה, המשטרה תחזיר לאלתר את הרכב לידי מי מטעמו של המבקש, בכפוף לכל דין וואו עיקול.

להעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ב' אדר תשפ"ה, 02 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

ג'ידא עספור שאהין, שופטת